

Проповед на Неделя пета на Великия пост

В днешното литургийно евангелско четиво Господ Иисус Христос ни напомня за основно Свое изискване, за великата повеля на смирението, която отличава Христовия следовник. Той казва: „**Който иска измежду вас да бъде пръв, нека бъде на всички роб**“.

Това е странна и непозната повеля, доколкото властващият трябва да господарува и да бъде пръв. А ето, по Христовите слова, пръв – пръв в Царството Небесно ще бъде онзи, който е последен по почест, онзи, който е слуга на всички, онзи, който е потушил докрай себелюбието.

А пример за това ново нравствено съвършенство е Самият Христос, Който не дойде за да Му служат, но за да послужи и да даде душата Си откуп за мнозина.

Да, чрез Кръстната Си смърт Спасителят откупи грехопадналото човечество от властта на греха, смъртта и дявола.

А чрез Живоносното Си Възкресение съсипа адската сила и извади от бездната душите на праведниците, отвика свързани там.

Така Христос, послужи на всички нас. И за всеки от нас Той, Безгрешният, проля драгоценната Си кръв. И ни повика в Своего Царство на вечните блага, където можем да стигнем единствено по пътя на смирението.

Ето призивът на нашия Господ и Спасител – пръв става този, който не ще се стреми към власт, почести и богатство, този, който ще последва Христа в смирението и служението на всички, този, който не забравя истинската цел на човешкия живот. А тази цел е да се о-христовим, да се богоуподобим, да наследим Царството, пригответо за праведните от създание мира.

Изглежда лесно на думи, а колко трудно е да облагородим нивата на собствените си сърца. Колко трудно е да изкореним своите немощи, да заклеим страстите и недъзите и да се борим с тях.

А водеща сред страстите е гордостта и свързаните с нея самолюбие, тщеславие и себепревъзнасяне. А лекарството срещу всичко това е смирението, което има онзи, който иска да е последен заради Христа, онзи, който не смята да пропилява в земни страсти целия си безценен живот на земята, живот, който всъщност е подготовка за вечността. И дали ще се подготвим подобаващо, зависи най-вече от свободната ни воля. Зависи дали нашата, дадената от Господ свобода ще се обърне за подкрепа, дали ще призове в молитва Божията благодатна помощ.

Защото невъзможното за човеци е възможно за Бога. И цялото ни упование е възложено на Него – Всемиловичивия Сърцеведец, Който се понизи и въплъти, и страда заради нас, грешните.

Затова със съкрушение в изтерзаните ни от немощи души, да призоваваме Божията помощ с думите:

**„Отче, Сине, Душе Свети, прости! Света Троице, слава Тебе!
Слава Тебе, Боже, слава Тебе, Боже, слава Тебе, Боже!“**

Божието благословение да е с всички вас!

